

Bevezetés az EU–Japán gazdasági partnerségi megállapodáshoz

Szabályozási együttműködés és nem tarifális intézkedések

Mi a szabályozási együttműködés?

A szabályozási együttműködés azt jelenti, hogy két különböző ország vagy régió szabályozói találkoznak, hogy:

- megosszák egymással tapasztalataikat és információikat
- azonosítsák a közös munkára alkalmas, kölcsönös érdeklődésre számot tartó területeket
- szorosabban együttműködjenek a nemzetközi szabványok kialakítása folyamán
- megvitassák, hogy hogyan kezeljék az olyan esetekben felmerülő problémákat, ha a két fél szabályozása eltérő vagy nem összeegyeztethető.

Melyek a nem tarifális intézkedések?

A nem tarifális intézkedések, köztük a szabályozási akadályok a vámoktól eltérő olyan akadályok, amelyek a más országokba exportáló vállalkozások útjába állnak. Ezek közé tartoznak például:

- a különböző vagy szükségtelenül bonyolult technikai szabványok,
- a termék-jóváhagyási eljárások
- az annak biztosítására szolgáló ellenőrzések, hogy a termékek megfeleljenek a szabályozásnak.

Miért rendelkezik az EU–Japán gazdasági partnerségi megállapodás szabályozási együttműködésről és nem tarifális intézkedésekről?

A nem tarifális intézkedések néha szándékosan akadályozzák az importot, de

leggyakrabban a kormányok jogszerű intézkedései. A kérdés az, hogy lehet-e őket egyszerűsíteni, illetve hogy a különböző megközelítések harmonizálhatók-e.

Néhány esetben az EU és Japán különböző megközelítést alkalmaz az áruk és szolgáltatások szabályozása terén. A Japánnal kötendő megállapodásra vonatkozó tárgyalások megkezdése előtt az EU nyilvános konzultációt tartott. A legtöbb válaszadó – különösen az élelmiszer-, a gépjármű- és a gyógyszeripar, valamint az orvostechikai eszközök ágazatának képviselői – hangsúlyozta, hogy a jelenlegi japán szabályozási korlátok beszűkítik a lehetőségeiket.

Az eltérő szabványok és technikai követelmények – valamint más szabályozási és adminisztratív, a határon vagy később felmerülő kérdések – is korlátozzák a kereskedelmet. Az ilyen különbségek költségeket rónak a vállalkozásokra, akiknek meg kell felelniük a különböző szabályoknak, valamint a közigazgatási szervekre is, akiknek érvényesíteni kell ezeket a szabályokat.

A válaszadók arról is beszámoltak, hogy a japán hatóságok gyakran kiszámíthatatlan módon értelmezték a szabályozást, további bizonytalanságot teremtve ezzel.

Mit szándékozik elérni az EU az EU–Japán megállapodásban?

Japán beleegyezett, hogy:

- megvizsgálja azon nem tarifális intézkedések listáját, amelyek megnehezítik az exportot az uniós cégek számára
- módot talál azok egyszerűsítésére
- elfogad több nemzetközi szabványt, különösen azokat, amelyeket az EU is használ.

Az EU azt is javasolta, hogy hozzanak létre Japánnal egy szabályozási együttműködéssel foglalkozó vegyes bizottságot.

Ez nem független szerv lenne. Csupán egy fórum, amelyen az EU és Japán eszmecsere-t folytathat arról, hogy milyen módon tehetnék a szabályozást:

- hatékonyabbá
- egyszerűbbé
- a vállalkozások számára a megfelelés szempontjából, a szabályozók számára pedig az érvényesítés szempontjából olcsóbbá.

1. A nem tarifális intézkedések kezelése

Az EU két tarifális intézkedéseket felsoroló listát adott át Japánnak, és Japán ezek nagyon nagy részével foglalkozott. Néhány, az EU által felvetett kérdés időközben megoldásra került.

Az első listáról Japán mintegy 75 %-os mértékben hajtott végre szabályozási megoldásokat.

Valamennyi ágazatot figyelembe véve a listák átlagos megoldási aránya közel 50 %, ezek közül az ügyek túlnyomó többsége az autókkal, a gyógyszerekkel és az orvostechikai eszközökkel kapcsolatos.

2. Elmozdulás a nemzetközi szabványok felé

A szabályozók nem tarifális intézkedésekről folytatott egyeztetéseinek eredményeképpen Japán szakpolitikai szinten is elmozdult a nemzetközi szabványok nagyobb mértékű alkalmazásának irányába, különösen azon szabványok tekintetében, amelyeket az EU is alkalmaz.

Személygépkocsik

Az EU személygépkocsikra, azok alkatrészeire, valamint más gépjárművekre vonatkozó szabványai nagyon szorosan az egyik ENSZ-szerv (ENSZ EGB) által lefektetett nemzetközi szabványokon alapulnak. Japán is tagja e szervnek, de eddig ezeket a szabványokat gyakran csak részben alkalmazta.

Most Japán beleegyezett, hogy a szabványait az EU-hoz hasonlóan teljes mértékben az ENSZ EGB szabványaihoz igazítja.

Erőteljes eljárásokat fognak kialakítani annak biztosítására, hogy Japán tartsa magát e kötelezettségvállalásokhoz.

Gyógyszerek

Japán elfogadta, hogy:

- az emberi felhasználásra szánt gyógyszerekre vonatkozó technikai követelmények harmonizációjával foglalkozó nemzetközi tanácsot (ICH) tekinti a nemzetközi szabványmegállapító testületnek és
- az ICH irányelveit használja majd jogszabályai alapjául.

Textiltermékek

A kezelési címkék tekintetében Japán megreformálta eddigi rendszerét, és azt az uniós ipar által alkalmazott ISO-szabványhoz igazította. Ezt az EU már régóta szorgalmazta.

Egyéb

Japán számos más iparág tekintetében az EU által használt nemzetközi szabványok irányába mozdul el.

A jövő

Az EU–Japán megállapodásnak azt is biztosítania kell, hogy a jövőben ne alakuljanak ki szükségtelen szabályozási eltérések.

E kérdések kezelésének egyik módja, hogy a két fél szabályozói rendszeresen együttműködnek – meglátásaik és tapasztalataik megosztása, valamint azon területek azonosítása céljából, amelyeken együttműködhetnek a jövőben.

Mindig előfordulhat, hogy eltérő szabályozási döntések születnek, de nem szabad, hogy ezekre egyszerűen a párbeszéd hiánya miatt kerüljön sor.

Ezenkívül az EU és Japán szabályozói hasonló kihívásokkal szembesülnek, a párbeszéd és az együttműködés pedig lehetőséget teremt arra, hogy mindkét oldalon hatékonyabbá váljon a szabályozás.

3. Együttes szabályozási szerv létrehozása

A megállapodás külön fejezete foglalkozik a helyes szabályozási gyakorlattal és a szabályozási együttműködéssel. Ebben a

fejezetben az EU a két fél kormányzatának képviselőit és szabályozóit tömörítő szabályozási együttműködési bizottság felállítását javasolja.

E bizottság:

- lehetővé teszi a szabályozók számára, hogy megosszák egymással a szabályozással kapcsolatos bevált gyakorlatukat, tapasztalataikat és információikat
- segít azon területek azonosításában, amelyeken a szabályozók együttműködhetnek
- megerősíti a nemzetközi szabványokkal kapcsolatos együttműködést.

A bizottság:

- nem lesz képes megváltoztatni a meglévő szabályozást
- nem fog új jogszabályokat kidolgozni
- nem rendelkezik majd döntéshozatali hatáskörrel
- nem korlátozza a szabályozók döntéshozatali hatáskörét sem a tagállamok szintjén, sem uniós szinten.

A szabályozási együttműködés továbbra is teljesen önkéntes marad. Nem befolyásolja sem az EU, sem Japán arra vonatkozó jogát, hogy közpolitikai célkitűzések megvalósítása érdekében meghatározza vagy szabályozza saját védelmi szintjét.

Ezenkívül a fejezet nem alkalmazandó a tagállamok szabályozó hatóságaira, vagy az általuk alkalmazott intézkedésekre, gyakorlatra vagy megközelítésre.